

Érhangja

Székelyhíd és környéke
havilapja

✱ 2010. március

4. oldal
✱ Beszélgetés a Búzavirág női népdalcsoporthoz tagjaival

5. oldal
✱ Interjú Karancsi Bélával, a Székelyhídi Férfikórus karnagyával

7. oldal
✱ A szabadságharcra emlékezve kopjafát avattak Érköbölkúton

8. oldal
✱ Az operett a misszióm – beszélgetőtársunk Tihanyi Tóth Csaba színész-producer

A nemzet ünnepe Székelyhídon

✱ Székelyhídon március 15-e előestéjén emlékeztek a magyar forradalom és szabadságharc kitörésének 162. évfordulójára a helyi RMDSZ és a Pro Székelyhíd Egyesület szervezésében. A helyszín idén is a Városi Művelődési Ház előtti tér, valamint a forradalmár költő, Petőfi Sándor emlékére állított tábla volt. Már hagyománnyá vált, hogy minden évben kézzel készített kokárdák kerülnek kiosztásra az ünneplők között. Így történt ez az idén is, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány által működtetett székelyhídi napközicsoporthoz tagjai már hetekkel az ünnep előtt szorgalmasan varrták nemzeti jelképünket.

Az ünnepség vezérszónoka, Csuka József, a város alpolgármestere volt, aki ünnepi beszédében feltette a kérdést: „Vajon ma tudjuk-e, hogy mit akar a magyar nemzet? Ma, amikor az anyaországban magyar támadja a magyart, amikor az amúgy is fogyó, határokon kívül rekedt magyarság megosztott, kisebb-nagyobb

csoportok igyekeznek kihasználni saját érdekükben, – s nagybetűs „NEMZET” nevében – azokat az eszméket, melyek minden magyar érdekét kell szolgálják, függetlenül attól, hogy az anyaországban, Felvidéken, Kárpátalján, Újvidéken vagy éppen Erdélyben él!” Juhász Gyula szavait idézve jelölte meg a nemzet akaratát: „egy szebb, igazabb, boldog jövőt!”

Az ünnepséget a Búzavirág Népdalkör, a Kisbojtárok furulyacsoporthoz, a Székelyhídi Férfikórus alkalmához illő zenei összeállításai, valamint Cheregi Barbara és Major Zsuzsanna, a Petőfi Sándor-középiskola diákjainak szavallatai tették megihettebbé.

Ünneplők sokasága március 15-én

✱ Fekete Erika

20 éves a Caritas Catolica

✱ Felavatták a szervezet székelyhídi központját

✱ Cseh Tímea

A székelyhídi Caritas Catolica épülete előtti ünneplés szónokai

✱ Központot adott át Székelyhídon Caritas Catolica Bihar megyei szervezete március 20-án, szombaton délután. Az avatón a szervezet egyben fennállásának huszadik évfordulóját is ünnepelte.

A jubileum alkalmából üdvözlő beszédet mondott ft. Rajna József főesperes-kanonok, a Caritas Catolica nagyváradi kirendeltségének

igazgatója. Ezt követően Csuka József székelyhídi alpolgármester elmondta, mennyire fontos egy közösség életében egy ilyen jellegű intézmény létrehozása. A városvezető kifejezte: reméli, hogy a Caritas Catolica és az önkormányzat közötti együttműködés a jövőben is ugyanolyan sikeres lesz, mint most.

✱ Folytatás a 3. oldalon

Érmelléki szomszédolás

✱ Először valósult meg az Érmelléki szomszédolás című kulturális rendezvény március 26-án a székelyhídi Ady Endre Magyar Kulturális Központ és a létavértesi városi

művelődési ház közös szervezésében, az anyaországi Oktatási és Kulturális Minisztérium támogatásával.

✱ Folytatás a 3. oldalon

HÍD-Conference-Vásár- és Üzleti Konferencia

Időpont: 2010. május 7-9.

Helyszín: Székelyhíd, Sportcsarnok

A háromnapos esemény két részből tevődik össze:

- vásár, ahol Románia és Magyarország célterületeiről érkező vállalkozók bemutató standokon ismertethetik termékeiket és szolgáltatásaikat
- konferencia, ahol megismerkedhetnek egymással a hasonló tevékenységi körben működő vállalkozók, illetve határmenti üzleti együttműködések alapozhatnak meg.

A jelentkezési űrlapot letölteni a www.imm-sacueni.ro weboldaltól lehet, további információk elérhetők a fent említett honlapon, illetve a 0762-830344-as telefonszámon.

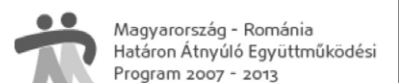
Az eseményen való részvétel vállalkozók számára ingyenes, továbbá látogatók számára is a belépés díjtalan!

Partnerek:

Székelyhíd Polgármesteri Hivatala

Hajdú-Bihar Megyei Vállalkozásfejlesztési Alapítvány

Két ország, egy cél, közös siker!

Hirdesd világ, hogy új föltámadás van!

* A húsvét, azaz Jézus Krisztus feltámadásának a jelentőségét többek között az is jól mutatja, hogy az első keresztények hitéletében először a húsvét lett ünneppé, és csak később a IV. században csatlakozott a keresztény ünnepek sorába a karácsony, majd a pünkösd. Ennyire döntő élménye volt az első keresztényeknek az, hogy Jézus feltámadt a sírból, találkozhattak vele, és amikor Jézus már testileg nem volt jelen, akkor is Szent Lelke által naponta megérezték azt, hogy Jézus él és ott van velük.

Azt olvashatjuk az *Újszövetség* több helyén, hogy az első keresztények naponként összegyűltek házaknál, megtörték a kenyeret, imádkoztak és tele volt a szívük örömmel. Örültek annak, hogy Jézus él, feltámadt a halottak közül. Később a naponkénti összejövetelt felváltotta a heti egy alkalom, amikor is az istentiszteleti közösségüket Jézus feltámadásának a napján, ahogyan ők mondták, a hét első napján tartották. És végül a harmadik lépésben lett a húsvét évenkénti egyszeri ünnep úgy, ahogyan mi is ünnepeljük.

Am nem szabad elfelejtenünk arról, hogy a húsvét még így is az egyik legnagyobb ünnepe. Sajnos csak egy vagy két napig tart, de akkor is örömmel, diadalünnep, hiszen Jézus legyőzte a halált, ma is él és uralkodik.

A *Heidelbergi Káté* 45. kérdésében az áll: *Mit használ neked a Krisztus feltámadása?* Talán első hallásra furcsán hangzik ez a kérdés, hiszen a hit dolgait nem szoktuk hasznosulni megközelíteni, mégis modern világunkban, ahol a haszon és a nyereségvágy hajt mindenkit előre, talán így sokkal inkább személyessé válik ez a kérdés minden ember számára: *Mi hasznom van nekem abból, hogy Krisztus feltámadt?* És a jó hír az, hogy Krisztus feltámadásának valóban van haszna mindannyiunk életében.

Először is eszünkbe juthat a *bűnbocsánat*, hiszen Isten elfogadta Jézus nagypénteki áldozatát, helyettes elégtételét. És így már megértjük azt, hogy nem volt hiábavaló a szenvedés, amit értünk vállalt, mert a golgotai kereszten kiengetelte az Atyát és a világot, helyreállította mindazt, amit mi emberek elrontottunk; és ennek a legnagyobb bizonyítéka a feltámadás.

A feltámadás haszna az is, hogy *Jézus legyőzte a halált* és azt ígéri, hogy ebből a győzelemből nekünk is részt ad. Ez egy olyan győzelem, amit mi saját erőnkől soha nem tudunk volna elérni. Mi mindig csak vereséget szenvedhetünk a halállal szemben. Nekünk nincs semmilyen fegyverünk, amellyel a halált legyőzhettük volna. Am akkor eljött Jézus, megharcolta

helyettünk a harcot, legyőzte helyettünk a halált, és azt mondta: *„Aki hisz énbenem, ha meghal is, él”*. Miénk lett Krisztus húsvéti győzelme. Igaz, hogy még itt élünk, és naponta közelebb kerülünk a halálhoz, de akkor sincs okunk félni, mert Jézus Krisztus által miénk a győzelem, miénk a diadal, az örök élet.

A római katakombákban található keresztény sírokra pálmaágakat festettek vagy véstek. Míg a nem hívők sírján csak kesergő, lemondó, elcsüggesztő feliratok olvashatók (pl. *„Nem voltam – lettem. Voltam – már nem vagyok. Ez minden. Ha valaki mást mond, hazudik. Én többé élni már nem fogok.”* vagy *„Fiatal voltál, de elvitt a halál, a szívünk kesereg, sajog és fáj, vigaszt nem talál.”*), addig a keresztények sírján ott a pálmaág, a diadal és a győzelem jelképe. Biztos, hogy ők is rettegetek a haláltól, mert a hívő ember is félhet tőle, de az elmentekben és az itt maradóknak is ott él a Krisztustól kapott győzelem bizonyossága, ezért véstek a köre a pálmaágat, mint a győzelem jelképét. Jézus legyőzte a halált, ezért a húsvét az élet ünnepevé válik számunkra is.

Harmadszor a feltámadás haszna az is, hogy *lehet találkozni Jézussal*. Az asszonyok, akik húsvét hajnalán kimentek a temetőbe, nem

gondolták, hogy találkozni majd az élő Jézussal. A tanítványok, akik bezárkóztak a szobába és félték, szintén nem gondolták, hogy még láthatják Mesterüket. Am Jézus megjelenik az asszonyoknak, megjelenik a zárt ajtó mögött a tanítványoknak és szól: *„Békesség néktek!”*. Békességet kínál a félelem, a szomorúság és a bizonytalanság helyett. Milyen érdekes, hogy a karácsonyi történetben is azt olvassuk, hogy az angyalok Istennek dicsőséget, az embereknek pedig békességet hirdettek a Megváltó születésekor. Mert ha Jézus megjelenik, akkor jön vele a békesség is.

Azt hiszem, nekünk, 2010-ben élő keresztényeknek legalább annyira szükségünk van erre a békességre, mint az egykori tanítványoknak. Ezt a békességet akkor kapjuk meg, ha rendületlenül hiszünk ma is a mi feltámadott Urunkban. Vigyázzunk, hogy ne a nagypénteki félelem, a bizonytalanság és a halál határozza meg a mindennapjainkat, hanem a húsvéti öröm és békesség.

Sajnos nem lehet minden nap húsvétot ünnepelni, de én azt kívánom mindenkinek, hogy a Krisztus feltámadásából származó húsvéti öröm ne csak ezalatt a pár nap alatt járja át a szívünket, hanem életünk minden napján.

✠ **Forró Csaba segédlekkész**

Húsvéti köszöntők

Korán reggel felébredtem,
messze-messze jártam,
Tündérország kiskertjéből
rózsavizet hoztam.
Na, te kislány, megöntözlek,
ma van húsvét napja,
Tündököljön a két orcád,
mint a piros rózsza.
Az illatos rózsavíztlől
megnőnek a lányok,
Zsebemben is elférnek
a piros tojások.

Egy tők,
Két tők,
Öt tők,
Nem tökölök, öntök.

Erdőn-mezőn nyitott szemmel,
sok virágra lel az ember.
Én most őket megöntözöm,
a piros tojást megköszönöm!
Szabad-e locsolni?

Kicsi csibe, nagy buksi,
A tojásból most bújt ki,
Kémleli a világot,
Ilyet ő még nem látott...

Kellemes húsvéti ünnepeket
kívánok!

Kicsik vagyunk, nem nagyok,
Van nálunknál még nagyobb,
Ők is biztos eljönnek,
Rózsavízzel öntöznek.

Köszönteni érkezünk
Húsvét alkalmából,
Jószerecsét jószolunk
Feltámadásából,
Ragyogjon a sok leány,
egészségben, szépen,
El ne hervadjanak
a következő télen.

**Az ÉR hangja
szerkesztősége
minden
kedves olvasójának
kellemes
húsvéti ünnepeket
kíván!**

Húsvétra

Juhász Gyula

*Köszönt e vers, te váltig visszatérő
Föltámadás a földi tájakon,
Mezők smaragdja, nap tűzében égő,
Te zsendülő és zendülő pagony!
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,
Fogadd könnyektől harmatos dalom:
Szívemnek már a gyász is röpke álom,
S az élet: győzelem az elmúláson.*

*Húsvét, örök legenda, drága zálog,
Hadd ringatózzam a tavasz-zenén,
Öröm: neked ma ablakom kitárom,
Öreg Fausztod rád vár, jer, remény!
Virágot áraszt a vérverte árok,
Fanyar tavasz, hadd énekellek én.
Hisz annyi elmulasztott tavaszom van
Nem csókolt csókban, nem dalolt
dalokban!*

*Egy régi húsvét fényénél borongott
S vigasztalódott sok tünt nemzedék,
Én dalt jövődő húsvétjára zsongok,
És neki szánok lombot és zenét.
E zene túlzeng majd minden harangot,
S betölt e Húsvét majd minden reményt.
Addig zöld ágban és piros virágban
Hirdesd világ, hogy új föltámadás van!*

Sikerek a megyei tantárgyversenyen

* Sikeresen szerepeltek a Nagykágyai Mezőgazdasági Iskolacsoport diákjai a tantárgyversenyek megyei szakaszán. Örvendetes ez a hír, ugyanis az itteni iskolában tanítanak magyar nyelven

egyedülállóan a megyében a faipari és építészeti szakokon, ugyanakkor a XII–XIII. osztályokban pedig szaktechnikusi képzést és oklevelet biztosítanak.

✠ **Bényei Szabolcs**
archív

A szakközépiskolások verseny közben

A sikeres tanulók és felkészítő szaktanáraik

Élelmiszeripar: Dudás Arnold (XI. osztály) – II. hely és Sárkány Gergő (XI. o.) – III. hely; felkészítők: ing. Lázár Gabriella és Kulcsár Csilla szaktanárok.

Faipar: Halász Ferenc (XI. o.) – dicséret.

Építészet: Bogdán Dávid (XI. o.) – II. hely, Nagy János – III. hely, Serbán Attila – dicséret, Kiss Zoltán (XII. o.) – III. hely, Barta Sándor (XIII. o.) – dicséret; felkészítők: ing. Tarr Enikő és ing. Réti Béla szaktanárok.

Sok sikert kívánunk nekik továbbra is!

Ünnepeljünk vagy tréfálkozzunk az erősebbik nemmel április elsején?

* Április elseje a bohóckodások, bolondozások, tréfák, beugratások, viccek ünnepe. Ez a nap az, amikor büntetlenül tréfálkozhatunk ismerőseinkkel, amikor senki sincs teljes biztonságban, hiszen bárki jókedvű átverés áldozatává válhat.

Április elsejét azonban gyakran emlegetjük a férfiak napjaként is, bár ez nem hivatalos ünnep, de mi nők úgy gondoljuk, ha nekünk jár nőnap és anyák napja, akkor az erősebbik nem is megérdemel egy napot... Hááát, hogy miért pont a bolondozások napját tűztük ki a férfiak ünnepeként...?

– Talán azért, mert viccesnek találjuk az erősebbik nem képviselőit?

– Talán azért, mert megcsik, hogy bolondulnak értünk?

– Talán azért, mert nőnap alkalmából annyira elkényeztetnek bennünket, hogy vissza szeretnénk adni?

Féltetve a tréfát, március 8. egy olyan ünnep, amikor mi, nők különleges bánásmódban részesülünk. Virággal, bonbonnal, apró figyelmességgel halmoznak el minket férfitársaink. Hölgyeim, valljuk be, jólesik ez nekünk!

Miért ne lehetne egy nap, amikor a férfiakat tüntetjük ki hasonlóképpen?

Hölgytársaim! Április elsején vegyünk egy palack finom bort vagy egy rekesz söröcskét, izzítsuk be a tévét egy sportcsatornára, főzzünk valami finomat és ünnepezzük az erősebbik nem képviselőit, bolondozva, tréfásan, de igaz szeretettel.

✠ **Fekete Evetke**

A nemzet ünnepe Székelyhídon

Folytatás az 1. oldalról ✂

A szabadtéri rendezvény záróakkordjaként a székelyhídi helyhatóság, Létavértes küldöttsége, a Bihar Megyei Tanács képviselője, helyi magyar pártok, intézmények és civil szervezetek helyezték el az emlékezés koszorúit a Petőfi-emléktábla mellett.

A rendezvény a zsúfolásig megtelt művelődési házban folytatódott, ahol a rendezvény meghívottja, Pető Csilla képviselő asszony köszöntötte az ünneplőket. Beszédében nemzetünk jelképéről, a piros-fehérvörös nemzeti zászlóról szólokolt, melyben a piros a hősiesség, a fehér a becsület, a zöld pedig a hűség szimbóluma. Párhuzamot vont a nemzeti zászló és a lángelkű forradalmár költő, Petőfi alakja között. Szólt Petőfi János vitézéről is, mint nemzeti szimbólumról, a magyar nemzet szabadságszeretőinek, szabadságvágyának jelképéről.

A képviselőasszony beszéde után a székelyhídi rendezvények visszatérő előadója, a létavértesi általános iskola diákja, Csatai Viktor szavalta el mély átérzéssel Petőfi *Nemzeti dalát*, majd Gavrucza Tibor megyei tanácsos, református lelkész üdvözölte az ünneplőket, kifejezve örömét, hogy a magyar forradalom és szabadságharc emléknapja alkalmából zsúfolásig telt a Városi Művelődési Ház nézőtere.

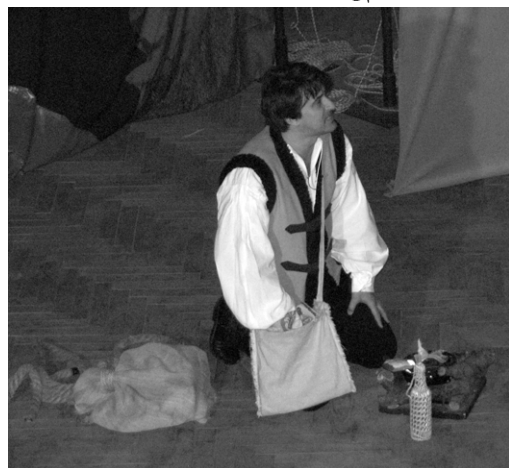
Az est fénypontját Kacsóh Pongrác, Bakonyi Károly, Heltai Jenő *Já-*

✂ Major Lajos

✂ A szerző felvétele

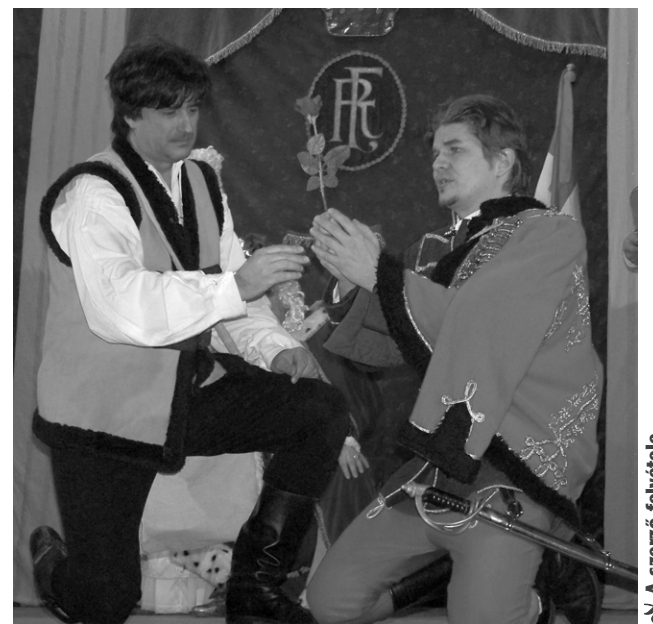
nos vitéz című daljátéka jelentette (*képeinken*) a nagyszámú nézőközönség számára, mely a budapesti Tihanyi Vándorszínház előadásában volt látható és hallható. A teremben minden-

✂ Aszalós Tímea

kinek ismerősen csengtek a felzendült dallamok. A Kukorica Jancsiból János vitézzé váló árva bojtárlegény és a falu másik árvája, Iluska története mindenkiben régi emlékeket idézett. A kétrészes, fergeteges, közel kétórás előadás végén a hálás közönség felállva, vastappsal köszönte meg a színészek produkcióját, az élményt, mely szívet-lelket melengető volt.

A székelyhídi nemzeti ünnep koronájaként a színészek és a közönség együtt énekeltek nemzeti imánkat, a *Himnusz*t.

✂ Fekete Evetke

✂ A szerző felvétele

20 éves a Caritas Catolica

Folytatás az 1. oldalról ✂

A házigondozási rendszer működéséről a program vezetője, Tóth Andrea beszélt. Kifejtette, hogy a program azért jött létre, hogy megoldódjon Székelyhíd és a környező települések otthoni egészségügyi ellátása és ennek kezdeményezője Béres Csaba polgármester volt. A feladatok ellátó Menyhárt Éva asszisztensnő beszámolt arról, hogy jelenleg 13 mozgásképtelen beteget látogat, akik szerződéses viszonyban állnak a központtal. A szerződés megkötésekor leszögezik, hogy a beteg heti hány alkalommal és milyen ellátást igényel. Az ehhez szükséges anyagokat a nagyváradi központból kapja a székelyhídi kirendeltség.

Jelenleg a következő településeken van házigondozó központ: Nagyvárad, Nagyszalonta, Fugyivásárhely, Érmihályfalva, Élesd és Margitta.

Böcskei László nagyváradi római katolikus püspök Szent Pálnak a galatákhöz írott leveléből idézett, mely szerint az ember nem fáradhat bele a jótétbe, és ami ideje van, azt arra kell használnia, hogy jót tegyen másokkal. A püspök úr kifejtette, hogy egy ilyen intézmény átadásakor két dolgot nem szabad elfelejteni: az első, Isten áldását kérni az ott folyó munkára, a második, felismerni a szükséglet magunk körül és próbálni megszüntetni azt. Ezután Isten áldását kérte az új központra és az abban dolgozó emberekre. Az áldás után Csaplár Angéla katolikus kántornő énekét hallgathatták az egybegyűltek, majd a püspök úr megköszönte a holland segítők jelenlévő képviselőinek a támogatást, ugyanis a központot berendezni az ő segítségükkel sikerült.

Bradács Alíz, a margittai kórház igazgatója arra buzdított, hogy mereni kell álmodni, hiszen így születnek

nagy dolgok, így érték el azokat Margittán is.

Magyarul, németül és románul is elhangzott a Miatyánk, majd a Dévai Szent Ferenc Alapítvány székelyhídi napköziotthonába járó gyerekek műsora zárta a programot.

✂ A szerző felvétele

A püspök úr ezután meglátogatta a katolikus ifjúsági központot, majd a gyermekotthont is.

✂ Cseh Tímea

Érmelléki szomszédolás

Folytatás az 1. oldalról ✂

Székelyhíd és Létavértes már a 90-es évek elején kinyilvánította testvérvárosi szándékát egymás irányában. Az elmúlt két évtized alatt szoros barátságok születtek a két település lakosai között, gyakran vesznek részt egymás rendezvényein, városnapok, borversenyek, román kulturális napok, kórustalálkozók alkalmával.

Ez a mostani mégis egy különleges alkalom volt, hiszen Létavértes kultúrája egy kis időre Székelyhídra költözhetett. A mintegy nyolcvan főre tehető létavértesi küldöttség több mint három órán át szórakoztatta a székelyhídi nézősereget.

Fellépett a Csormolya felnőtt népdalkör, a Cserebingó gyermeknéptánc-csoport, a Citera zenekar, a Villogók felnőtt néptánc-csoport, a Bakator népzenei együttes. A székelyhídi közönség vastappsal jutalmazta

a létavértesi csoportok előadásait, így fejezve ki tetszésüket, barátságukat, testvérségüket. Hozzáfűzzük, képzőművészeti kiállítás nyílt a létavértesi amatőr képzőművészek alkotásaiból is.

Az ilyen, és ehhez hasonló rendezvények megszervezését nagyban segíti a 2004-ben Medgyessy Péter és Adrian Năstase akkori magyar és román miniszterelnök jelenlétében átadott Székelyhíd-Létavértes határátkelőhely. Még akkor is, ha az esti 23 órai határozás nem támogatja a hajnalig való mulatozás lehetőségét, s ahhoz is, hogy autóbusszal átkelhesünk a határátkelőn, külön engedélyt kell beszerezni. Szerencsére a romániai, mint a magyarországi határrendészeti felügyelőség első kérelemre megadta az átutazási lehetőséget, így ez nem okozott különösebb problémát a „szomszédolásnak”.

✂ Fekete Evetke

Viola doktornőnél

* Az egyik körzeti orvosi rendelő a sörkerttel szemben volt. Ide jött Sanyi, hogy megvizsgálja a doktornő, úgy érezte, hogy lázas, fáj a melle és a háta. Addig soha nem hallották panaszkodni, hogy beteg, de most biztos elkapta őt is a grippe vagy más nyavalya! Szerencséjére nem állt senki a rendelő bejárata előtt. Kopogott, majd hallotta bentről „Tessék bejönni!” Benyitott, a doktornő az íróasztalánál ült, valamit írogatott. Tekintet is csak addig emelte fel, míg megnézte, ki a látogatója, és megkérdezte, mi a panasz. Tovább írogatott, s lassan mondta: „Tessék levetkőzni!” Sanyi odament

a paravánhoz, elkezdett vetkőzni. Levette felső ruháit és várt, közben a doktornő oda szólt:

– Na, levetkőzött már, Sándor?...

Sanyi tovább vetkőzött... Levette az alsóruhát is, csodálkozott, hogy miért kell talpig levetkőzni?!... Kevés idő múlva oda jött hozzá a doktornő. Mikor meglátta, hogy anyaszült meztelenül áll előtte, összezsapta a kezét.

– Rémes, hát maga teljesen levetkőzött? – mondta. – Gyorsan vegye fel az alsóruhát, és feküdjön le a vizsgálóasztalra!...

– Egy kis tüdőgyulladás!... – mondta meghallgatás közben.

Pár napi ágybanfekvést, gyógyszerkezést írt elő, amitől pár nap múlva Sanyi felépült, és bement dolgozni.

Egyik munkatársa, mert ő is beteg lett, érdeklődött, hogy melyik orvosnál volt? Elmondta, hogy Viola doktornő gyógyította meg, de azt nem, hogy a doktornő szórakozottsága miatt pucérra vetkőzött. Talán saját bolondságát kinevette volna, mert ő is tudta, hogy derékig kellett volna levetkőzni!... Magába nevetve arra gondolt, hátha Gyuszi is úgy jár, mint ő, egy kis tüdőmeghallgatásra leteszi a nadrágját is! Miután Gyuszi felépült és bejött dolgozni, Sanyi megkérdezte:

– A gatyád nem vetted le, mikor vizsgált a doktornő? ...

Gyuszi elhallgatta, mert nem is értette, mire gondolt Sanyi.

✂ Forrás: Nánási Zoltán:

Egykori székelyhídi történetek, mindennapi apró villanások, anekdoták

Szeretnek népdalokat énekelni

Meglátogattuk a Búzavirág népdalcsoport próbáját, amiután csoport több tagjával folytatunk beszélgetést.

– Honnan jött az ötlet, hogy egy ilyen népdalcsoportot létrehozzanak?

– Onnan jött az ötlet, hogy 2004 októberében volt a népdalfesztivál. Mi egyházi kórusban voltunk, és akkor elkezdtünk beszélgetni, hogy Diószegnek is van, innen is jött az ötlet, miért nem tudnánk mi is egy ilyen népdalcsoportot létrehozni, és akkor szerencsénk volt, mert tanárnőt is kaptunk pályázat útján. A debreceni kulturális központból itt volt az igazgató és a vezetőség, tehát ők rendezték, vagyis az ők pályázatuk alapján jön létre minden évben ez a népdaltalálkozó. Ott voltunk mi is, a vacsoránál besegítettünk főzni, akkor mondtuk, mi is szeretnénk egy népdalkört, de nincs tanárunk, és csak úgy akarunk megindulni, ha egy képzett tanárt kapunk. Meghallgattak bennünket, de nem szóltak rá semmit, majd rá két-három hónap eltelt. Akkor üzentek, hogy Létavértesről Sütő Béláné Judith elvállalt bennünket. Így alakult meg a Búzavirág 2005. február 15-én. A tanárnő úgy lett ide küldve, hogy majd ő beindít bennünket, de megszeretett bennünket, és ittmaradt egész két és fél évig. Közbe a pályázat lejárt. Minden hétvégén, vagyis egy héten egyszer-kétszer mikor, hogy volt szükséges, akkor jött és új dalokat tanultunk, mi is tudtunk, ő is hozott, tehát így alakult. Sajnos hirtelen meghalt, de akkor sem adtuk fel.

A lelkes népdalénekesek fellépés közben

– Milyen gyakran lépnek fel és hol?

– Ahova meghívunk, oda szívesen elmegyünk, falunapokra szoktunk járni, meg a közelbe, határon túl is. Nagyváradon voltunk a népdalfesztiválon, a Ki mit tudon 2007-2008-ban is, meghívtak rendezvényekre Létavértesen, Debrecenben tavaly voltunk a virágkarneválon, a Ki mit tudon 2007-ben különdíjat kaptunk a hagyományörző kategóriában, 2008-ban pedig harmadik díjat nyertünk. Nyíradonyba rend-

szívesen minden évben meghívunk bennünket, hatalmas kórustalálkozókat szerveznek, nemzeti ünnepeken részt veszünk és bármilyen rendezvényre szívesen elmegyünk.

– Van-e olyan fellépés, amelyik nagyon emlékeztető volt?

– Ki mit tud, debreceni virágkarnevál, ahol nagy közönség előtt léptünk fel. Ez emlékeztető maradt számunkra, mivel a közönség is velünk együtt énekelt. A nyíradonyi kórustalálko-

zón is jól éreztük magunkat, nagy tapsot kaptunk mindenhol.

– Hány tagú a Búzavirág népdalcsoport?

– 18-an kezdtük és 14-en vagyunk jelenleg.

– Mennyire rugalmas ez a csapat abból a szempontból, hogy ha valaki szeretne még tagja lenni, akkor mi a feltétele annak, hogy megfeleljen?

– Különösebb feltételünk nincs, elég ha jó hanggal rendelkezik és szeret népdalokat énekelni.

– 2010 márciusa közepén milyen problémákkal küzd a Búzavirág népdalkör?

– Semmi támogatást nem kapunk és sokszor a saját költségeinken utazunk. Ami nagyon hiányzik, hogy nincs vezetőnk.

– Van-e itt a környéken olyan személy, akit alkalmasnak látnának a karnagy szerepének betöltésére?

– Zeneileg hozzáértő embert nem találunk, és anyagilag sem tudnánk finanszírozni.

– Milyen meghívásoknak kell eleget tегyenek a közeljövőben?

– A legközelebbi meghívásunk Létavértesen és aztán Hajdúböszörményben lesz egy hónapon belül. Egy hagyományörző fesztiválra szól a meghívás, április 26-án és május 16-án. Most egy pár hete voltunk Szalacson kórustalálkózón. Csodálatos volt, olyan szép dolog volt, hogy amikor szerepeltünk, mindenki velünk együtt énekelt.

– Mikor tartják a próbákat?

– Hetente egyszer, fellépések előtt kétszer is egy héten.

✎ kérdezett: Aszalós Tímea

„Egyenlőség, szabadság, testvériség!”

„Míg a földön ember él, a költő visszatér” – éneklük a gyerekek

* A 12 pont végén levő 1848-49-es forradalmi jelmonddal köszöntötte az érolaszi ünneplőket a nemzeti ünnepünk alkalmából a március 14-i istentiszteletet követő ünnepségen Kedves Enikő tanítónő, valamint iskolásokból és óvodásokból álló csapata. „Vajon van-e okunk a mai bizonytalan időkben az ünneplésre? Úgy gondolom, hogy most van rá szükségünk igazán. Ahogyan a növények sem létezhetnek gyökerek nélkül, mi sem élhetünk úgy, hogy ne ismerjük nemzetünk történelmét,

hogy legalább néhány perc erejéig ne emlékezzünk meg mindazokról, akik az életüket áldozták a forradalomban” – monda Kedves Enikő. Hozzátette: az érolaszi embernek minden oka megvan arra, hogy elődei példáján okulva tettekre, a közösség érdekeit szolgáló, összetartó közösséget formáló életet éljen. De a gyerekeknek csak akkor lesz biztos, szép jövője, ha a jelenben teszünk érte, ha élünk azokkal a lehetőségekkel, melyeket a demokrácia hozott számunkra. Nem lehet egy-két embertől várni

a csodát, homokba dugva fejünket másokat okolni ezért-azért, hanem mindenkinek hozzá kell járulnia a köz „javainak” gyarapításához. „Valljuk meg őszintén, Érolasziban nincs közösségi élet. Itt az ideje, hogy legyen! Kívánom, hogy minden Érolaszi polgár szívében lobbanjon fel a szabadság lángja, s ébressze fel álmából ezt a falut, ahogyan a tavasz a hosszú tél után a természetet” – fejezte be beszédét a tanítónő.

Ezt követően ünnepi verseket és énekeket adtak elő Nagy Rita, Faze-

1848 Érmelléken

idején sem volt könnyű az élet ezen a vidéken: Stubenberg gróf uradalmában mintegy 160 jobbágy és 200 zsellér család küzdött a megmaradásért. A forradalom kitörésének hírére Székelyhídon s környékén is fellelkesültek az emberek, a forradalmi magyar kormány támogatói lettek. 1848 őszén a Honvédelmi Bizottmány felhívására a környékbeli falvakból közel 600 önkéntes jelentkezett a haza védelmére, melyek között számos érolaszi is találhatunk. Ők október 25-én, Szakál János csendbiztos vezetésével Kraszna vármegye védelmére indultak. A tél sem kedvezett a fiakért, férjeikért, apáikért aggódó családoknak: a kemény fagy tönkretette a búzavetést, kolerajárvány tizedelte a nélkülöző embereket. S mégis! A honvédek megsegítésére adományokat gyűjtöttek a lelkiismeretes érmelléki polgárok: lábbeliket, ingeket, takarókat. Székelyhídon pedig az 1849. március 21-i vásáron a huszárok olcsóbban vásárolhattak lovakat.

Sajnos a tavaszi hadjárat sikereinek nem sokáig örülhettek, mert az osztrák császár az orosz cártól kért segítséget. A nyár beálltával az első orosz csapatok is megérkeztek az Érmellék északi részére. Kossuth Lajos hívószavára 1849 júniusának végén 44 érolaszi polgár jelentkezett honvédek: magyarok, svábok, zsidók egyaránt. A névjegyzékben ott találjuk a Szabó, a Nagy, a Mészáros, a Lakatos, a Hermán, a Vilhelm, a Stájnecz és a Berger családok képviselőit. De már késő volt, mivel az oroszok Debrecen környékén visszavonulásra kényszerítették a honvédeket, akik Székelyhídon keresztül a váradi várba vonultak. Augusztus 7-9. között érkezett Nagyváradra Rüdiger orosz tábornok hadteste, mely megadásra kényszerítette honvédeinket. 1849. augusztus 13-a és az Arad megyei világosi vár fekete betűkkel lett beírva történelmünk könyvébe, nemzetünk emlékeztetőbe: megtörtént a fegyverletétel. Az Érmelléket is megszállta az osztrák hadsereg. Begyűjtötték a fegyvereket, s szemmel tartották azokat a polgárokat, akik a forradalom pártján álltak. 123 forradalmárt és 17 papot tartottak megfigyelés alatt.

A vereség dacára tovább élt a remény a magyar nemzet szívében, hogy eljön majd az az idő, amikor újra loboghat a szabadság zászlaja.

kas Evelin, Barta Andrea, Kópis Csaba, Pál Bianka, Tóth András, Dornány Gréta, Mészáros Roland, Katona Róbert, Kovács Krisztián, Kópis Arnold, Molnár Ildikó, Rosenfeld Dóra és Szalkai Ágnes iskolások, valamint Mészáros Levente, Nagy Ákos, Karancsi Mátyás és Kovács Dávid óvodások.

Az ünnepség a református templom kertjében álló kopjafa megkoszorúzásával ért véget. Koszorút helyezett el Csuka József alpolgármester

ter a székelyhídi polgármesteri hivatal részéről, az Érolaszi Általános Iskola és Óvoda nevében Silló Mária óvónő, Jakó Otília tanítónő és Mészáros Roland tanuló koszorúztak, a érolaszi református egyházközség részéről Komsa Tibor főgondnok. A helyi RMDSZ-t Szabó Róbert tanácsos és Dudás Sándor elnök képviselte, a Magyar Polgári Párt (MPP) nevében pedig Kécs Lajos helyezett el koszorút.

✎ K. E.

„Megtartani az éneklés tüzét”

Interjú Karancsi Bélával, a Székelyhídi Férfikórus karnagyával

– **Mikor és hogyan alakult meg a férfikórus?**

– Az akkori RMDSZ-nek, az akkori polgármestereknek a kezdeményezése volt 1997-ben, hogy indítsunk egy férfikórust. Akkor én zenét tanítottam még, s azt hitték, hogy tudok kórust is vezetni. Rá kellett beszéljenek, nem akartam az istenért sem elvállalni. Az első próbák a új múzeum épület helyén álló épület egyik termében volt. Kéri Gáspárnak ott voltak kiállításai, képei voltak meg tárgyai, abba a terembe gyűltünk össze először.

– **Hány tagja volt az elején a férfikórusnak?**

– Huszonnyolcan voltak.

– **Már első nekifutásból ilyen sokan?**

– Igen, első nekifutásból nagyon-nagyon sokan voltak.

– **Milyen elképzelés alapján tanulták, válogatták ezeket a nótákat, amiket énekelnek?**

– Az elején úgy volt, hogy összeállunk március 15. alkalmából egy összeállítás erejéig. A Kosuth-nóták voltak az elsők, amiket megtanultunk. Akkor felléptünk, s jól összejött, így elhatároztuk, hogy járunk próbálni. Az elején hol jöttek, hol nem jöttek a tagok. Ekkor körbetelefonáltunk mindenkit (Gáspár volt, aki felvállalta, ha valaki nincs itt akkor ő felhívja). Utána hideg volt, és átmentünk a református egyház gyülekezeti termébe, és ott próbáltunk. Elkezdünk tanulni egyházi énekeket is, hogy az egyházi ünnepeken lépünk fel (karácsony, húsvét) meg minden egyes nemzeti ünnepen. Meghívásos alapon a Nyíló Akácson Érmihályfalván léptünk fel, szerveztünk kórustalálkozót, visszahívtuk azokat, akik minket is meghívtak. Így folyamatosan rá lettünk kényszerítve hogy új énekeket tanuljunk, nem mehettünk minden évben ugyanazzal a fellépéssel. Összegyűltek egyházi, katonanóták, néhány szőlőművek.

– **Hogyan zajlik egy próba?**

– Ha fellépés után vagyunk, akkor megbeszéljük azt, ami volt, hogy jó volt, nem volt jó, ki hogy viselkedett, mi nem tetszett, mit rontottunk el, mi volt, amit jól csináltunk. Ha pedig készülünk valamire, akkor keresünk valami új éneket, próbálunk mindig valami újat megtanulni.

– **Hogyan választódik ki egy új ének?**

– Megpróbálunk annak a fellépésnek a jellegéhez igazodni.

– **A próbák milyen hangulatban zajlanak?**

– Hát ez nagyon változó. Általában a próbák nagyon jó hangulatúak, de függ attól, hogy mennyire fáradtak, amúgy jó hangulatúak mindig a próbák, szívesen megy oda mindenki.

„Ott, ahol zúg az a négy folyó” – éneklő a férfikórus

– **Milyen emlékezetes fellépés volt az elmúlt 13 évben, amire szívesen visszaemlékszik, mint a férfikórus karnagya?**

– Nagyon nagy élmény volt elmenni és a határon túl énekelni, mert ott éreztük azt, hogy ott várnak minket, az mindig nagyon jó mikor átme gyünk énekelni, például Nyíradonnyal nagyon jó kapcsolatot építettünk ki, oda minden évben meghívunk minket, mindig karácsony előtt szokott lenni egy fesztivál 40–50 kórossal, szeretünk menni Margittára, meg Érmihályfalvára is, nem mindig jön össze, mert még mindig nagyon izgul mindenki fellépéskor.

– **Mennyire nehéz összehangolni a csapatot?**

– Nehéz, nagyon nehéz, most az volt a szerencsém, hogy nagyon sokáig nem tudtam három szólamban tanítani énekeket, mert nem volt, aki ismerte volna a kottát, most szerencsére a segédlelkész, Forró Csaba, akinek nagyon jó hangja van, a harmadik szólamnál be tud segíteni. Ezért aztán sikerült három szólamban végre megtanulni egynéhány dalt. Mindig törekszünk arra, hogy minél többszólamú énekeket szólaltassunk meg, most a másodiknál van egy kis hiba, oda kellene egy olyan embert beszervezni, akinek jó hangja van, jó zenei hallással rendelkezik, tud kottát olvasni, és akkor mindjárt egyszerűbb lenne nekem a dolgom.

– **Milyen nehézségekkel nézett szembe a tanár úr az elmúlt 13 év során?**

– Személyesen általában a nehézség abból adódik, hogy a kórustagoknak elég nagy az átlagéletkora. Emiatt sokszor fáradtak, nem tudnak koncentrálni és nagyon nehéz nekem fegyelmet tartani. De azért lelkesek. Ami nehéz, hogy megtartsam bennük a tüzet, hogy akarjanak énekelni, aztán mikor már elfáradnak, bedobunk egy új éneket, és az fellendíti az egészet. Nincs egy hely, amit a férfikórus használhat próbateremként. Kapjunk már egy termet, ahova kitehetjük a diplomáinkat, ahol otthon érezhetjük magunkat, de megérdemelnénk igazán egy termet, hiszen nem magunk miatt lépünk fel elsősorban.

– **A tanár úr végzettségét tekintve gépészmérnök, honnan akkor a zeneszeretet, -tudás és -ismeret?**

– Ez otthonról jön a családból. Én Szilágyosmlyön születtem, nagycsaládban és általában megünnepelték az összejöveteleket, névnapokat stb., kicsi koromtól ott voltam és hallgattam őket, ahogy énekelnek. Édesapám, mikor hét éves voltam, beiratott egy ottani zenészhez harmonikázni. Két évet tanultam zongorázni, aztán második koromtól nyolcadikos koromig harmonikáztam. Annak idején voltak ilyen iskolai kórusok meg iskolai zenekarok és mind a kettőben részt vettem. Az iskolának volt egy gyerek-

kórusa, amiben énekeltem, akkor is voltak különböző fesztiválok, és mentünk fellépni. Anynyira szerettem a zenét, hogy én el is akartam menni zeneiskolába 13–14 évesen, de nem engedtek. Nyilván, mert Nagyváradra vagy Zilahra kellett volna mennem.

– **Ha valaki szeretne csatlakozni a férfikórushoz, akkor lehetséges ez és ha igen, akkor hogyan?**

– Természetesen, semmiféle kikötés nincs, nagy fájdalmunk, hogy a fiatalok nem kapcsolódnak be ebbe a kórusba, tulajdonképpen bárki jöhet, aki férfi vagy fiú (ezt a jelét megszeretnénk tartani), az embereket csak akkor lehet buzdítani, ha példát mutatunk. Szeretettel várunk mindenkit, kedden estéként vannak a próbák.

– **A székelyhídi vagy a környékbeli zenetanároknak nincs erre kapacitásuk?**

– Sajnos nem nagyon van zenetanár, illetve ott van Balogh Renáta Székelyhídon, de neki éppen elég, hogy foglalkozik külön az egyházi kórossal, meg hát ez férfikórus, más zenetanár nincs. Kovács Ferike jár egy ideje hozzánk, ő tenorként énekel velünk, és sokat segít.

– **Milyen díjakkal büszkélkedhet a férfikórus?**

– Megkaptuk a Magyar Kultúráért díjat 2009-ben és a Pro Patria Alapítványnak a diplomáját is. Az egyik azért fontos számunkra, mert a zenei életben elismerik azt, hogy ha megkaptuk, mi is dolgozunk valamit. A másik azért értékes díj, mert azokat díjazták, akik a magyar nemzeti oldalt erősítik. Ez a két nagyobb díjunk van, de persze fellépésekkor sokszor kaptunk oklevelet. Nem indultunk soha tehetségkutató versenyeken meg Ki mit tudon.

– **Magyarországon nincsenek ilyen versenyek?**

– Ott fesztiválok vannak, legalábbis minket olyan helyre nem hívtak még soha, fesztiválokra hívtak leginkább. Most áprilisban megyünk Fehértóra és Létavértesre.

– **Külföldi meghívást kapott már a férfikórus?**

– Egyszer megcsillant a reménye annak, hogy egyszer mi is elmehessünk Belgiumba. Mikor itt voltak a belga küldöttek, el is énekelünk néhány éneket akkor, de aztán elmaradt. Nem mondom azt, hogy nem lenne érdekes dolog, ha elmehetnénk a nyugaton élő magyaroknak énekelni, biztos vagyok benne, hogy jó lenne és mi is nagyon élveznénk, de semmiképpen nem vállalhatunk rangos kórusversenyeket, mert mi amatőrök vagyunk.

✎ **kérdezett: Aszalós Tímea**

✎ **A szerző felvételei**

1848 emlékezete Csokalyon

Csuka József tiszteleg Fényes Elek mellszobra előtt

Gyerekek szavalata tette tartalmassá az ünnepést

Éneklő ifjúság

* A csokalyi Fényes Elek emlékparkban március 15-én déli 12 órától tartották a megemlékezést. Székelyhíd város alpolgármestere, Csuka József mondott ünnepi beszédet, buzdítva az ifjúságot. „Ti vagytok Csokaly kis Fényes Elekjei, mi bennetek bízunk, és olyan jövőt szeretnénk teremteni nektek, amelyben otthon érzitek magatokat” – hangsúlyozta az alpolgármester. Ezt követően Szűcs Andrea óvónő vezetésével a helyi kisóvodások énekeltek el Kossuth-nótát. A szobor előtti lépcsősorokat a Fé-

nyes Elek Általános Iskola diákjai töltötték be. Megelevenedtek a márciusi ifjak – Petőfi, Jókai, Vasvári – és a pesti események helyszínei. A tér visszhangozta a 12 pont követeléseit, majd a felhangzó dallamok hallatára az összegyűlt tömeg együtt énekelte a *Nemzeti dal* utolsó sorait. A diákok műsorának irodalmi és zenei részét az iskola magyartanára segítette. A forradalmi ifjúság műsora Kossuth-nótákkal folytatódott az V–VI. osztályosok előadásában. Az iskola kisdíák-

jai versidézetekkel emelték az ünnep hangulatát Rác Irénke, Tunyogi Ibolya és Crişan Gabriella tanítónők betanításában. A műsorkoszorút Boros Ágota tanítónő IV. osztályos diákjai zárták a *Himnusz* tolmácsolásával. Koszoriúkkal tisztelegtek Csuka József alpolgármester, Egri Anett és Strausz Levente diákok, valamint a Pro Csokaly Egyesület. ✎ **Bényei Szabolcs**

„Itt az idő, most vagy soha!”

✎ A szerző felvétele

Megkoszorúztuk Petőfi Sándor mellszobrát az iskola előtt

* Ezt hallhattuk 15-én a székelyhídi középiskola előtt, a márciusi ifjakra, a '48-as forradalom kitörésére emlékezve. Mint minden évben, a Petőfi Sándor Elméleti Líceum az idén is megemlékezett legnagyobb nemzeti ünnepünkről. Hétfőn egy órától Holczman Ilona tanárnő felkészítésével a X. C. osztály tanulói egy húszperces verses-énekes előadást mutattak be az iskola előtt, a költő szobra mellett. A megemlékezésre az iskola diákjait és tanárait egyaránt várták, de sajnos voltak, akik nem éltek ezzel a lehetőséggel, sőt olyanok is akadtak, akik nem restelltek a „színpadon” sem

keresztüljárni a hazajutás érdekében. Hát istenem, mindenkinek megvan az egyéni módszere magyarsága megélésére.

Az előadás után a hagyományokhoz híven az iskola, a Scola Nostra Egyesület és a Diáktanács képviselői elhelyezték koszorújukat Petőfi mellszobránál, ezzel tisztelegve forradalmár költőnk, iskolánk névadója előtt. Ő pedig merev arckifejezéssel, bágyadt, szomorkás mosollyal, alig látható bólintással megköszönte figyelmességünket, majd tovább fűrkészte az előtte elterülő, sarjadó rétet.

✎ Major Lajos

Mi a helyzet sportolóinkkal?

✎ hazai és nemzetközi tornákon szerepel a Petőfi Sándor Elméleti Líceum foci- és kézilabdacsapata

Debrecen vs. Székelyhíd a helyi sportcsatnokban

* Kozma Sándor tanár úrnál érdeklőtünk, hogy mi újság mostanában a fiúkkal, merre volt meccsük, hogy szerepeltek? A tanár úr elmondása alapján kijelenthetem, hogy nem lazálnak a srácok, amióta megkezdődött a tavasz, volt már pár meccsük.

Már rögtön a tavasz elején, március 6-án az V-VIII-as focicsapat Élesden volt, az idei suli-olimpia megyei középdöntőjén, ahol az élesdi, a margittai és a nagyváradi csapattal mértek össze tudásukat. Ugyan a tudással nem volt gond, mégis lecsúsztak a továbbjutást jelentő második helyről, harmadikok lettek. A líceumi focicsapatnak sem volt több szerencséje, ők is harmadikok lettek a Érmihályfalván megrendezett suliolimpia megyei középdöntőjében, március 12-én. Az V-VIII-hoz hasonlóan ők is az élesdi, a margittai Octavian Goga és a nagyváradi Emanuil Gojdu focicsapatával mérköztek meg. Azonban egyik csapat sem csügged, bíznak benne, hogy jövőre jobban sikerül, addig is edzenek az elkövetkező mérkőzésekre. A líceumi csapatnál az a bökkenő, hogy a fi-

úk 90%-a az idén végez, így jövőre újra kell szervezni a teljes csapatot.

A kézilabdások sem unatkoznak, az első tavaszi mérkőzéseik már március 7-én lezajlottak. Azon a vasárnapon egy nemzetközi férfi kézilabdatornán vettek részt, amelyet itt a tartottak, a Székelyhídi Sportcsarnokban. A tornát a debreceni kézilabdacsapat nyerte meg, akiket Kiskereki, Szalacs, majd Székelyhíd követett a pontok alapján. De ők sem csüggednek, tapasztalatszerzésre kiváló alkalom volt. Most az iskolák közti bajnokság következő meccsére edzenek, melyre akkor jutottak tovább, amikor januárban a körzeti bajnokságon a mihályfalvi és a kágyai csapatot egyaránt maguk mögé utasították. Emellett az amatőr férfi kézilabdabajnokság következő mérkőzésére is gyűrnak, amelyen ahhoz képest, hogy ők, a margittai és a nagyváradi a három legfiatalabb csapat, eddig megállták a helyüket.

Nincs más hátra, annyit mondhatunk: hajrá, fiúk!

✎ M. L.

Így játszunk mi...

✎ A nagykágyai diákok színjátszó körének programjai

* Játsszani ugye mindannyian szeretünk? A nagykágyai diákok is, akik számára a tanév elejétől színjátszó kör indult a helyi mezőgazdasági iskolacsoportban Sass Enikő, magyar szakos tanárnő kezdeményezésére.

Októberben vette kezdetét a toborzó, amelyen sok diák jelent meg, akik ki akarták próbálni magukat e téren is. Megkezdődtek a kemény próbák, ahol mindemellett, hogy a fiatalok jól érezték magukat, tanultak, persze nemcsak szöveget s mozgást, hanem megtanultak csapatban dolgozni is.

A csapat tagjai különböző korosztályok képviselői, hisz a legfiatalabbak az általános tagozaton járnak, míg a legnagyobbak a szakközépiskola diákjai.

Első fellépésük a gölyabálon vált valósággá, amit iskolánk tizedikes diákjai szerveztek. Itt óriási sikerrel

mutattuk be Petőfi Sándor *A helység kalapácsa* című művének színpadi változatát.

A siker meghozta gyümölcsét, s a diákok köre ismét bővült új jelentkezőkkel, akiket szívesen fogadtak be a csapat.

Az elért siker láttán merészen vágta bele diákjaink egy igazán színes karácsonyi műsorba, amely magába foglalt román és angol nyelvű verseket, valamint a színjátszó kör fellépését. A diákok munkáját segítették tanáraik is, akiknek ezúton is hálás köszönetüket tolmácsolják ezen ifjak: Bagosi Daniela tanárnőnek, Balla Frigyes tanár úrnak, Bodo Cristina tanárnőnek, Muntean Sorina tanárnőnek, Szabó Péter tanár úrnak, Szabó Roland tanár úrnak.

Erre az ünnepségre három jelenetet készített elő a csapat: Andersen *A kis*

A kis színészek a március 15-i előadás egyik jelenetében

gyufaárus lány című meséjének feldolgozását, egy betlehemi pásztorjátékot, valamint egy modern pásztorjátékkal kedveskedtek a tisztelt közönségnek, a *Csavargók éjszakájával*. Ez az utolsó darab igaz, hogy humoros, de ugyanakkor mély mondánivalót tartalmaz. Mint tejszínhab került e műsor tetőpontjára a hét gyertyát tartó ifjú által elmondott hét ige a *Szentírásból*. Majd a *Csendes éjt* énekelték el román, angol s magyar nyelven. Bátran állíthatjuk, hogy igen gazdag s csodálatos műsorral zárták az évet a diákok, odavarázsolva az emberi szívekbe a Jézus születésének s a szeretetnek a történetét.

A rövid vakáció végeztével frissen, vidáman álltak újra munkához a gyermekek, s mert a farsangot ők sem akarták kihagyni, így neki álltak humoros jelenetek megtanulásához, s tizenegy jelenet próbája folyt heteken át erre az alkalomra.

A farsangi ünnepséget egy humoros nyitóbeszéd indította útjára, s ezzel kezdetét vette a mókázás, s a jelen levők biztosítva voltak afelől,

hogy a műsor alatt megfeledeztek gondjaikról, s a jeleneteken derülhettek. A programban bemutatottak vállalkozó kedvű fiatalok is. A színjátszócsapat legsikeresebb előadása a *Hőféherke és a hét törpe* című mese humoros feldolgozása volt, de ezen kívül megszólalt a színpadon Tabi Lászlótól *Az adakozó ember*, a *Szakember*, *A jó ember*, Móra Ferentől a *Didergő*, valamint a *Királyok könyve*, *Csipike*, a *british törpe*, Nóti Károlytól a *Lepsénynél még meg volt*, a *Krimi*, a *Téves kapcsolat*, s Szilágyi Annamáriától *A Napkirály három kérdése*.

A tavasz megérkezése ismét tarolyában tartogatott egy újabb alkalmat megmérettetésre, hisz fiatal színi tanodásaink is megemlékeztek az 1848-as szabadságharcról, a nézők elé varázsolva a kor hangulatát egy jelenettel, melyben Petőfit és Jókai elevenedtek meg. Forró Corina tanárnő diákokkal a további történelmi eseményeket jelenített meg, Kind Klára Renáta tanárnő pedig énekekkel s versekkel emelte a műsor szín-

✎ Fotók: Szabó Péter

Farsangi mulatság nagykágyai iskolában

✎ S. E.

A szabadságharcra emlékeztek Érköbölkúton

* Színes műsorral emlékeztek a szabadságharcra Érköbölkúton március 7-én. A többhetes előkészületnek köszönhetően színvonalas rendezvényt tekinthetett meg a mintegy 100 jelenlévő.

A műsort a székelyhídi férfikórus által előadott *Székely himnusz*, valamint Vörösmarty Mihály *Szózat* című verse nyitotta meg, melyet Cseh Tímea tanárnő szavalt el. Ezután Rațiu Rozália óvónő köszöntötte az egybegyűlteket, majd sorban következtek mindazok a diákok, tanárok, vallási, valamint közéleti személyiségek, akik versekkel, énekekkel vagy zeneszóval emlékeztek a '48-as forradalom helybeli kötődéseire. Sorrendben elhangzott Oláh Éva megbízott igazgatónak ez alkalomra írt saját verse, majd a székelyhídi férfikórus előadásában több forradalmi nóta. Ezt követően az érköbölkúti iskolások szavaltak alkalomhoz il-

Sándor) és *Egy gondolat bánt engemet* (Jermiás Éva). A versek között a szentmiklósi iskola diákjai – Balázs Erika, Rauch Boglárka, Váradi Tímea és Nyilas Klementina – furulyán, illetve gitáron kísért énekeket adtak elő.

A forradalomra Szabó Éva magyartanár emlékezett saját, illetve akkori és kortárs költők szavaival egyaránt. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspökének, Csúry Istvánnak üdvözlő levelét Forró Csaba székelyhídi segédlelkész olvasta fel.

Ezt követően Rákóczi Lajos magyar szakos tanár – aki a kezdeményezője és főszerzője volt a rendezvénynek és a kopjafaállításnak – köszöntött minden jelenlévőt. Elmondta, hogy miért is kezdeményezte e kopjafa felállítását: „Akár Köbölkúton is megszülethetett volna a népszerű nóta: Kossuth Lajos azt üzent, elfogyott a regimentje. '49 tavaszán ugyan-

ról szól, hogy a korona egy éjszakát az eldugott településen töltött, mielőtt Tótiuba került volna, s a Bónis kastély udvarán pihent meg. Egy ilyen múlttal rendelkező településnek kötelessége, hogy ápolja e nemes emlékeket és méltóképpen gondoljon vissza rájuk” – mondta el Rákóczi Lajos.

Miután már mindenki tisztában volt az ünneplés tényleges okával, Csontos János magyar országgyűlési képviselő, illetve Gellért Gyula, az érmelléki református egyházmege esperese leleplezték az emlékművet, majd a helyi lelkész, Czondi István és az esperes úr is megáldották azt.

Sajnálatos módon a kopjafa elkészítője, a monospetri Szabó István betegség miatt nem tudott jelen lenni, ezért Rákóczi Lajos mondta el annak történetét is. Egy közel százszentdős és majdnem 8 méter magas tölgyfából készült el a végül négy méter magas emlékmű, melyen a forradalom jelképei és egy ló feje mellett az állítás éve is megtalálható. A fa a szentjobbi erdőben nőtt és Kiss István erdész ajándékozta azt erre a nemes célra.

A közel kétórás műsor végén a szervező mindenkinek megköszönte a jelenlétet, többek között a Debreceni Huszárbandérium, a Bihar-diószegi Gróf Széchenyi István Huszárszázad, valamint a Szentjobbi Hagyományörző Huszáregyesület képviselőinek, akik díszes viseletükben, részint lóhátról figyelték végig az eseményeket. Végül az érdeklődők az iskola előcsarnokában, '48-as relikviákból, illetve lovasághoz kötődő emlékekből nyílt kiállítást tekinthettek meg Zsigmond Levente tanár tárlatvezetésével.

Rákóczi Lajos elmondta, hogy a felállított kopjafa csupán az első eleme annak a szoborparknak, melyet ezen a helyen szeretne megvalósítani. A tervek szerint emléket állítanak itt annak a Gyalóky Lajos századosnak, aki állítólag utoljára látta nemzetünk legnagyobb költőjét, Petőfi Sándort a segesvári ütközetben, és aki a forradalom leverése után Érköbölkúton élt. Egy másik, szintén a faluhoz kötődő személy, Varjú Elemér előtt is tisztelni óhajtanak, akinek a nevéhez az 1320 körüli időkből származó nyelvmemlékünk felfedezése fűződik.

✂ Cs. T.

Ünnepnap a székelyhídi roma óvodában

✂ Bényei Szabolcs

Elkészültek az ajándék képeslapok

* A napokban tartották nőnap ünnepségüket a székelyhídi roma óvoda gyermekei. Versekkal és énekekkel kedveskedtek elsősorban a nagyszámúan megjelent szülőknél. Majd átadták a saját kis kezeikkel készített ajándékaikat: krepp-papírból virágocskát arcképpükkel, és egy üdvözlő lapocskát paszulyszemes díszítéssel, mely egy szép cserép hóvirágot ábrázolt.

A gyerekek szeretettel köszöntötték óvónéni-jüket: Cserős Hajnalkát és Szecsánszki Elisabeta Mónikát, akiknek segítségével készültek fel erre a szép ünnepre. Az óvónők és óvoda munkáját dicséri, hogy itt ügyesen tanulnak, verselnek, énekelnek, néphagyományait őrzik a nagyszámú székelyhídi roma közösség gyermekei. Itt ismerkednek meg az évszakok szépségeivel, a helyes közlekedéssel és ami a legfontosabb: az illendő viselkedéssel és tisztasággal, amint megtudtuk a vezető óvónőtől. ✂

Pontosítás

* A februári számunk 8. oldalán megjelent *Nem csak a tánc köti össze őket: a Flying Steps táncsoport* című interjúmban sajnálatos módon tévesen közöltük le Mészáros Ildikó tanárnő „Ön is járt továbbképzésre valahova?” kérdésre adott választát. A helyes változat a következő:

„– Nem voltam még, úgy vagyok vele mint Csikó Szabolcs a *Csillag születik* című műorból, hogy figyelem az interneten, a tévében mások fellépését, nem ellopom, csak ötleteket merítek, figyelem őket, de a mozdulatokat, koreográfiát én állítom össze saját ötleteim alapján.”

Az érintett interjúalany és olvasóink szíves elnézését kérjük.

✂ A szerkesztőség

Kopjafaavatás az érköbölkúti iskola udvarán

lő Petőfi-költeményeket: *Ismét magyar lett a magyar* (Kaszonyi Antónia), *Ha férfi vagy, légy férfi* (Kaszonyi Ákos és Varga Róbert), *Kutyák dala* (Kovács Csaba), *Farkasok dala* (Szalók Sándor), *Márciusi ifjak* (Horváth Beatrix, Szodrai Károly és Balogh Sára), *Nemzeti dal* (Molnár Nándor), *Itt a nyílám, mibe lö-jem?* (Kiss Gábor), *Csatadal* (Kovács Dávid és Bécsi Imre), *Szabadság, szerelem* (Balázs Melinda), *Sors, nyiss nekem tért* (Gödér Szabina), *Véres napokról álmodom* (Kele-Vajda

is, amikor a forradalom szekérrúdja már kifelé állt, Kossuth serege nagy létszámbeli hiányosságokkal küzdött. E hiányosságok pótlása céljából szerveztek csapatokat többek között Köbölkúton is, mely elzártsága miatt nagyon is megfelelt erre a célra. A Rákóczi-szabadsapatokat a „kis Kossuth”-ként is emlegetett Vasvári Pál szervezte meg, majd Dráveczky Lászlóra bízta azt, aki ma az érköbölkúti templom kertjében nyugszik. Egy másik helybeli kötődés, melyet sem igazolni sem cáfolni nem lehet, ar-

A vízre unokáinknak is szüksége lesz!

* Ezzel a címmel tartottak szakmai konferenciát március 20-án Vásárosnaményban, a víz világnapja alkalmából. Ott voltam, ott voltunk, ugyanis meghívtak bennünket. A Közös Ügyünk Nemzetközi Környezeti Nevelési Program kéthónapos vetélkedőjén, amelyen a Felső-Tisza menti országok: Magyarország, Szlovákia, Ukrajna és Románia vett részt. A versenyző 162 csapatból a két székelyhídi is bejutott a legjobb tizenötbe, második és negyedik helyeztekként. Így Cservid Levente tanár úr Piskosmunka csapata (Kis László, Koppányi Mátyás, Istváni Gábor), valamint Német Mariann tanárnő Szimata csapata (Szilágyi Szilvia, Major Lajos, Takács Tamás) Tamás kivételével, és egy különleges lehetőségnek köszönhetően – az amúgy 17. helyezett csapatból – Beldi Tibor és Püskök Levente is részt vehetett március 19–20. között egy ifjúsági találkozón a Sza-

bolcs-Szatmár-Bereg megyei Vásárosnaményban.

A gazdasági válság Magyarországon is érezteti hatását, mivel a nyolcadik alkalommal megrendezett nemzetközi vetélkedő semmilyen pályázati pénzt nem kapott. Így úgy volt, nem is lesz Közös Ügyünk, de szerencsére mégis akadt valaki, aki felkarolja ezt a nagyszabású, nemes célú programot. Mint fővédnök, a Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (FETIKÖVIZIG) nyújtott óriási segítséget, így néhány apró átszervezéssel megmenekült a rendezvény. A pénzügyi ellenére a szervezők mégis kitétek magukért, a Természetbarát Diákkör vezetője, Toldi Zoltán főszerzőként gondoskodott a diákok étkeztetéséről, szállásáról és szórakoztatásáról egyaránt.

A program szombat reggel kezdődött az Esze Tamás Művelődési Központban, ahol előadásokat hallhat-

tunk környezetvédelemmel, vízgazdálkodással, árvízvédelemmel kapcsolatban, megnézhetjük a csapatok plakátjaiból és fényképeiből álló kiállítást, és a díjakat is itt vettük át. Délután egy tanulmányi kirándulás keretében belül ellátogattunk a tivadari és a fehérgyarmati árvízi emlékműhez, a túristvándi vízimalomhoz és Szatmárcsoké, Kölcsey síremlékéhez. Másnap pedig a Nyíregyháza melletti Sóstófürdőre utaztunk, ahol bejárhattuk a híres sóstói múzeumfalut (skanzen), majd egy rövid sétát tettünk a tó körül. A tapasztalt szervezők figyelme arra is kiterjedt, hogy hűsvét közeledtével vásárolni is szeretnének a diákok, így a program egy nyíregyházi szupermarketben ért véget.

Bár a verseny véget ért, a lényege továbbra is velünk marad, mivel hiszem azt, hogy ezután még jobban odafigyelünk környezetünkre, igyekszünk környezettudatos állampolgár-

Nézelődés a sóstói skanzenben (múzeumfaluban)

okká válni, hogy meg tudjuk menteni törekeny bolygónkat, ha még lehet. Hogy ezt ne csak az az ezer ember vigye tovább, akik a programban részt vettek, a szervezők összeállítottak az általunk beküldött képanyagokból egy felhívást, amely arra figyelmeztet

bennünket, hogy mennyire nem figyelünk oda vizeinkre, mennyire rosszul bánunk ivóvízkészletünkkel. A felhívást a résztvevő városok tévéadó is le fogják vetíteni, hogy unokáinknak is legyen mit inniük.

✂ Lajterra / M. L.

✂ A szerző felvétele

Az operett: misszió

☞ Beszélgetés Tihanyi Tóth Csaba színész-producerral

– Önt leginkább a közkedvelt *Barátok közt* című sorozatból ismerjük, emellett jut-e más felkérésnek is eleget tenni? Ezenkívül mivel foglalkozik még?

– Az az igazság, hogy a két dologgal. A televíziózás, ami 12 éve van az életemben, ami nagy dolog számomra, a másik a Tihanyi Vándorszínpad. A saját társulatomban 13 éve tevékenykedem. Előtte is színészként dolgoztam, de alkalmazásban mindenféle közszínházakban különböző szerepeket osztottak rám, különböző szerződéseim voltak. A sorozat forgatásának kezdete előtt egy évvel kitaláltam a Tihanyi Vándorszínpadot, ami egy nagy dolog, mert gyakorlatilag 13 év alatt több mint 2000 előadásunk volt: operettel, meseelőadásokkal, *János vitézzel*. Nem vagyok minden előadásba benne, a meseelőadásokat nem tudom vállalni, gyakorlatilag ez maximálisan kitölti az időmet.

Édesapám, édesanyám menedzseli a műsorunkat, úgyhogy a szervezést, a kapcsolatokat ők bonyolítják, én játszom a darabokban, és én vagyok az összes előadásnak a producere, szóval én adom a fizetéseket, stb... és én finanszírozom a produciókat. A feleségem az oszlopos primadonnánk, a mai János vitéznek ő volt az Iluskája, a sógorom, aki kiváló táncos, komikus a *János vitéz*-ben a technikát kezelte. Úgyhogy megoszlanak a szerepek. Az édes-

☞ betyafoto.hu

apám ráadásul színész volt régen, és ebben az előadásban 70 évesen a francia király szerepét játssza. Ma ugyan nem ő volt, hanem egy kolléga, de egyébként ő is játssza. A húgom színésznő, énekesnő, a mesedarabok állandó szerzője és rendezője, az apósom zeneszerző bérénekes, bázongorista, a mesedarabjainknak a zeneszerzője, úgyhogy nálunk elég bő a család, mindenki kiveszi a részét a munkából, mondhatni ez egy családi vállalkozás, de ettől nagyon fontos a dolog, mert hát tudjuk, a nemzetnek is, a családnak is egységben van az ereje. Ezért vagyunk erősek, hála jó Istennek. Ezáltal a kollégáink is boldogan jönnek hozzánk játszani, nemcsak azért, mert pénzt kapnak, mert máshova is járnak, hanem mert látják, hogy itt egy egység van és szeretetre alapuló közösség.

– Honnan jött az ötlet, hogy létrehozzák ezt a társulatot?

– Onnan jött az ötlet, hogy édesapám gyakorlatilag még anno a Kádár-rendszerben szabadúszó színész volt, mert politikailag nem volt igazán rendben az akkori rendszerrel. Abban az időben, mikor az Aczél elvtársnál a három T volt a jellemző: a támogatót, a túrt és a tiltott, édesapám a túrt kategóriában volt. Már akkor magánszínháza volt, amikor ezt még nem igazán lehetett, és az ötletet én gyakorlatilag otthonról elszívám magamba. Rengeteget ment a papám szervezni, személyesen tárgyalt, ha új bemutatója volt, ő finanszírozta a darabokat, ami akkoriban nagyon nagy dolog volt, mert ez egy magánvállalkozásnak számított. Szóval önmagában én ezt már láttam, hogy ez miképpen működik.

– Miért éppen az operettekre koncentrálnak?

– Amikor elszerződöttem Pécsre, akkor azt mondtam, hogy mostantól 29 évesen a magam ura akarok lenni, az én ízléseim alapján legyenek a darabok, és olyan missziót végezzek, ami az operett, amit kezdenek elfelejteni. Nem akármikor mondtam ezt – 1997-ben – pedig akkor még nem akarták elfelejteni, de most meg lehet nézni, hogy a fővárosi Operettszínház hány operettet játszik egy hónapban. Alig játszanak, úgyhogy ez nagyon nagy baj, és mi az operettel járjuk az országot. Különböző válogatásaink vannak, többek között a *János vitéz*, amely egy komplett színdarab, amelynek a százéves évfordulójáról Magyarország, Budapest is elfelejtett megemlékezni (ennek hat éve). Gyakorlatilag mi ünnepeltük, mi magántársak mutattuk be hat évvel ezelőtt a százéves jubileum alkalmával a *János vitézt*, és egy szó nem hangzott el a tévében, rádióban, hogy a *János vitéz* száz éve írták ezek a zsenik. Ez azért nagyon lényeges, hogy erről nem beszéltek, mert a *János vitéz* a legtöbbet játszott előadás, színdarab volt Magyarországon. A *Csárdáskirálynő* csak a második, toronymagasan vezet a *János vitéz* (ezt Molnár Gál Péter újságíró mutatta ki pár évvel ezelőtt). Hiába a legnépszerűbb darab Magyarországon a *János vitéz*, ennek ellenére nem emlékeztek meg az évfordulójáról. Akkoriban az Erkel-színház játszotta, de havonta csak egyszer-kétszer, szegény Kaszás Attila volt a főszerepben. Most a Nemzeti Színház elővette és gyakorlatilag meggyaláztak az előadást, nem akarok nevetek mondani, de mindenki tudja, aki látta, hogy a Tündérszínházot úgy állította be a darab rendezője, hogy az egy metróluljáró, ahol egy prostituált az Iluska és a Jancsi ezért vágyik haza, mert egy metróluljáróban egy prostituált várta... Így rendezik ma ezt 2010-ben a legjobban támogatott fővárosi színházban, ezt kikérem magamnak és felháborítónak tartom, hogy ezt lehet. Ezért visszatérve, amit az előbb mondtam, misszióknak tartom az egész operettügyet, mert ha rappest műsorom lenne, és én népszerű ember, sokkal több előadásunk lenne egy évben négyszer annyi pénzért. De én ragaszkodom ahhoz, hogy az operettel járjunk, az elegáns, a tisztább, az üde műfajjal, ami a szerelemről szól, a szeretetről, olyan magaslatos érzésekről, amit a mai globalizált kultúránkban nem lehet megtalálni, mert mások az érzések, mások az előjelek és minden más.

– Milyen gyakran kapnak meghívást erdélyi fellépésére?

– Nagyváradon visszatérő vendégek vagyunk, Aradon nagyon sokat felléptünk az ottani színházban. Voltunk a mély Erdélyben, úgy érte Csíkszeredában, Székelyudvarhelyen és Szentegyházán. Egy egyhetes turné volt, nagyon rég, 8-10 évvel ezelőtt, de Székelyhídon fellépni is nagy öröm számunkra.

– Milyen volt itt tölteni az nemzeti ünnepünk előestéjét?

– Miben volt esetleg más, mint Magyarországon ünnepelni?

– Nagyon jó, nagyon nagy élmény volt a közönség. Munkával kell töltenünk, nekünk ez a dologunk és hála Istennek a munka nem május 1-je meg nem november 7. és nem április 4., hanem végre a nemzeti ünnepet dolgozunk. Holnap Pusztaszabolcson lépünk föl, *Ilyen a magyar* műsor című premierjével. Ez egy 75 perces, ötszereplős műsor (3 lány, 2 fiú) válogatások a nagy magyar, az igazi nagy magyar különböző művekből, darabokból példát mondok, bár a nyitányt Johann Strauss írta, a címe: *Éljen a magyar!* és ezután fölcsendülnek az *Ott, ahol zúg a négy folyó*, a *Hazám, hazám...*, lesz részlet a nemzeti rockoperából, az *István a király*ból, elénekeljük a *Nemzeti dalt*, tehát egy komplett műsor, bízom benne, hogy ide is eljutunk vele.

– Az előadás csodálatos volt mindenki számára, aki egy kicsit a kultúra kedvelője. Eléggé nehézkes ezt a színházat megtölteni, ha kultúráról van szó...

– Igen. Tudom.

– Nem tudom, máshol hogy vannak ezek a dolgok, de itt azért nehéz... Mi nagyon örülünk neki.

– Máshol? Hát romokban áll Magyarországon...

☞ kérdezett: Aszalós Tímea

Méhecske-nőnap

☞ Meglepetésműsor a szülőnek, nagyszülőknak a székelyhídi óvodásoktól

Boldog nőnapot!

* Óvodánkban az előző évekhez hasonlóan idén is megemlékeztünk a nemzetközi nőnapról. Azon a héten a téma körül forgott minden foglalkozás és játék a csoportban. A gyerekekkel megbeszéljük, hogy honnan is ered a nőnap ünneplése, jelentősége és jelentése. Ezt követően hozzákezdünk a meglepetésműsor összeállításához és gyakorlásához. Azért volt meglepetés az egész, mert csak az óviban tanultunk a verseket és énekeket, a gyerekeket is megkértük, hogy otthon ne áruljanak el semmit a készülődésünkből. Az énekek és versek gyakorlása mellett minden gyermek elkészítette a saját kis ajándékát, amit átad majd az ünnepi műsor után a jelenlévő nő hozzátartozójának.

Minden gyerek készített egy-egy nőnap képeslapot és tojástartóból nár-ciszokat.

Az ünnep napján, mikor a gyerekekért megérkeztek a hozzátartozók, verses, zenés köszöntésben volt részük. A műsor végén a gyerekek átadták a jelenlévő édesanyáknak, nagymamáknak az ajándékokat és persze az óvó néni, a dadus és a szakácsnéni megajándékozása sem maradt el, mivel a szülők mindenkit megleptek egy-egy cserepes virággal. Az ajándékatadást követően a megjelenteket szendviccsel, üdítővel és kávéval vendégelték meg az óvónők. Nagyon kellemes hangulatban telt el ez a nőket köszöntő délután.

☞ Elekes Anna

Ping-pong: Júlia Kupa

☞ Iskolások asztalitenisz-bajnoksága Érköbölkúton

A verseny résztvevői

* Második alkalommal rendezték meg a Júlia Kupa asztalitenisz-bajnokságot Érköbölkúton március 19-én. A versenyen három iskolából (Monospetri, Vámosházi és Érköbölkút) összesen 20 diák vett részt. A megmérettetés három kategóriában történt: V-VIII. osztályos lányok, V-VI-os fiúk, illetve VII-VIII-as fiúk.

A bajnokságon taroltak az érköbölkúti lányok: a legjobb három versenyzőnek sorrendben Egeresi Bianka, Jeremiás Éva, Kaszonyi Antónia bizonyult. Kiegyensúlyozottabb volt

a küzdelem a „kisebb” fiúk között, ahol a győztes Kaszonyi Ákos (Érköbölkút) volt, a második hely a vámosházi Filip Dariusé, a harmadik pedig a szintén helyi Szalók Sándoré lett. Nem távoztak üres kézzel a monospetriek sem, hiszen az odaválói Rézműves Attila, Máté Dániel, Petri Norbert álltak a VII-VIII-os fiúk képzeletbeli dobogóján.

A rendezvény sikeres megszervezéséhez Kovács Antal tanár úr is hozzájárult.

☞ Zs. L.

